

GDYBYĆ (2) *cn*

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wprowadza zdanie czasowe z odcieniem warunku wskazując na zbieżność w czasie sytuacji mogących się zdarzyć; cum Vulg [zawsze w antepozycji] (2) : Bo gdy bycz na wagę przifflo Wlfyfczy bychmy wlicz mufilei RejKup ee2; I gdy być was wezwawfzy pytał. Cym fie obchodzić? Powiećie/ ieftezmy páfterze fłudzy twoi Leop Gen 46/33.

Cf **GDY**, **GDYBY**, **GDYĆ**, **GDYĆBY**, **GDYŻBY**, **GDYŻBYĆ**, **GDYŻCIBY**

AK